

ת"פ 29311/07/17 - מדינת ישראל נגד טשלה ברקאו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 29311-07-17 מדינת ישראל נ' ברקאו(עציר)

בפני
כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד
טשלה ברקאו (עציר)

הנאשם

גזר דין

כללי

1. ביום 13.7.17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיף 383(א)(1) יחד עם סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק; ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

2. ביום 14.11.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות המפורטות להלן.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 7.7.17 בשעה 10:28 או סמוך לכך נכנס הנאשם למספרה ברחוב גולדנהירש 2 בפתח תקווה (להלן: "המספרה"), אשר מצויה בבעלותו של אביסלום מנגיסטו (להלן: "אבי").

הנאשם הסתפר במספרה ולאחר מכן נטל בידו את הטלפון הנייד של אבי, אשר היה מונח על הדלפק בקרבת מקום, זאת ללא הסכמתו ובכוונה לשלול את הטלפון ממנו שלילת קבע. לאחר מכן עזב את המספרה, כשהטלפון הגנוב בידיו. (להלן: "הגניבה").

זמן מה לאחר מכן נודע לאבי על הגניבה, והוא ניסה לאתר את הנאשם וליצור עמו קשר, אך ללא הצלחה. בסמוך לשעה 11:39 חזר הנאשם למספרה כשהטלפון הגנוב אינו ברשותו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומחזיק בקבוק בירה בידו.

בשלב זה משך אבי את הנאשם לתוך המספרה, הראה לו את הגניבה במצלמות האבטחה, ודרש ממנו להחזיר לו את הטלפון. אבי דרש מהנאשם לרוקן את כיסיו, נטל ממנו חפצים ומסר שלא יחזירם עד שלא ישיב לו את הטלפון הגנוב.

עמוד 1

בין השניים התפתח עימות מילולי קולני, בו הכחיש הנאשם את הקשר לגניבה, קילל את אבי ואיים עליו מספר פעמים באמרו "אני אזיין אותך בן זונה". אבי דחף את הנאשם אל מחוץ למספרה, אך הנאשם שב אליה לאחר מספר דקות ודרש את חפציו מאבי והעימות בין השניים חודש.

בשלב מסוים כוכב האגוס (להלן: "המתלונן"), ששהה אותה עת במספרה כלקוח, הפריד בין אבי לנאשם, יצא עם הנאשם מחוץ למספרה, שוחח עמו, הסביר לו שהגניבה מתועדת וניסה לשכנעו להחזיר את הטלפון הגנוב. הנאשם סירב ועזב את המקום.

בשעה 12:11 חזר הנאשם לקרבת המספרה כשהוא מחזיק סכין בכיס מכנסיו (להלן: "הסכין"). הנאשם התקרב למתלונן, אשר ישב על כסא מחוץ למספרה, והחל להטרידו מילולית, בעוד המתלונן שב ואומר לנאשם להחזיר את הטלפון הגנוב.

בשלב מסוים קם המתלונן מכיסאו והדף את הנאשם לעבר מכסה מנוע של מכונית חונה, כדי שיניח לו לנפשו. מיד לאחר מכן הפנה המתלונן את גבו לנאשם והחל להתרחק ממנו.

או אז, שלף הנאשם את הסכין מכיס מכנסיו, אך היא נפלה מידו. הנאשם הרים את הסכין מהרצפה, והתקרב למתלונן בעודו מכוון את הסכין לעברו.

המתלונן ניסה להדוף את הנאשם באמצעות ידיו. בין השניים התפתח מאבק, במהלכו דקר הנאשם את המתלונן באמצעות הסכין בצד שמאל של חזהו וכן בידו השמאלית.

לאחר מעשיו עזב הנאשם את המקום והשליך את הסכין, בכוונה למנוע או להכשיל חקירה פלילית. הנאשם אותר ונעצר על-ידי המשטרה מספר שעות לאחר המקרה.

בשל מעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות חזה דם-אוויר בצד שמאל, וכן תמט בריאה השמאלית התחתונה, אשר הצריכו הכנסת נקז לניקוז הדם. כמו-כן, נגרמה למתלונן חבלה בדמות חתך בידו השמאלית. בשל חבלות אלה, אושפז המתלונן בבית החולים "בלינסון", ובעת הגשת כתב האישום נגדו עדיין שהה באשפוז.

ראיות לעונש

4. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם 8 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש ואלימות, בגין הרשעתו האחרונה מיום 6.4.14 ריצה 24 חודשי מאסר (תקופה הכוללת הפעלת מאסרים מותנים); כמו כן העיד המתלונן, אזרח אריתראה המתגורר בפתח תקווה, אשר מסר כי מאז פציעתו הוא מתקשה לעבוד שכן בעקבות פציעתו אין גוף שמסכים לבטח אותו. הוגשו מסמכים רפואיים מיום האירוע וכן מסמכים ממספר ימים לאחר מכן, עת החל טיפול בציסטה שאובחנה בכבד של המתלונן; כן הוגש דיסק, שבו נראה חלק מהוויכוח שהתרחש בין הנאשם לבין המתלונן.

5. מטעם ההגנה הוגשו תמונות המתעדות חבלות בצוואר. כן העידו אחיותיו של הנאשם, הגב' אביה ברקאו והגב' תמר אורלי אבבה, אשר סיפרו על הקשיים בהם נתקלה משפחתם מאז עלייתם ארצה, מות אימם כאשר הנאשם היה כבן ארבע שנים ונישואי האב לאשה אחרת אשר לא גידלה אותם כפי שגידלה את ילדיה; על עבודתו הקשה של הנאשם במשך השנים; על כך שהחיים הובילו אותו למעשה עקב חוסר משענת ותמיכה מהוריו. כמו-כן ביקשו סליחה מהמתלון בשם משפחתם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

הטיעון לעונש

7. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של עבירות האלימות, ועל חובת המדינה לדאוג לשלומם הפיזי של אזרחיה, ביטחונם ושלומם הגופני והנפשי. בעת ביצוע גניבת הטלפון הנאשם היה פיכח וער למעשיו. הנאשם הוא שחזר למספרה מצויד בסכין והחל להטריד את המתלון. המתלון הדף את הנאשם כדי שניח לו והחל להתרחק מהמקום, אולם הנאשם שלף את הסכין ודקר את המתלון בצד שמאל של חזהו ובידו השמאלית, בעת שהמתלון הפנה גבו אליו, דבר המלמד כי באותה עת לא היווה הלה כל איום על הנאשם. לאחר המעשה, השליך הנאשם את הסכין כדי למנוע או להכשיל חקירה פלילית. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון, שכלל לא היה צד לסכסוך, חבלת חזה דם אוויר בצד שמאל של הריאה ותמט בריאה השמאלית התחתונה, וכמו כן נחבל בידו השמאלית ונזקק לאשפוז. בעקבות פציעתו התקשה למצוא עבודה ולהתפרנס.

לאור האמור, נטען כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נע בין 3 ל-7 שנות מאסר, כאשר עתירת המאשימה היא להשית על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, וכן להפעיל עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים מת"פ (שלום ראשל"צ) 4065/09 באופן מצטבר ופיצוי כספי. לטענת ב"כ המאשימה נלקחו בחשבון לקולא הודאתו של הנאשם, גילו הצעיר והעובדה שחסך בזמן שיפוטי, ולחומרא יש להתחשב בעברו הפלילי שכולל 8 עבירות קודמות כמפורט ברישום הפלילי ובכך שלא השכיל הנאשם לשנות דרכיו לאחר ההזדמנויות שניתנו לו ע"י בתי המשפט טרם המעשה.

כתימוכין לעתירה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 6971/13 **אושר עמרן ו-2 אח' נ' מדינת ישראל**- שלושת המערערים, בגירים צעירים, הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע, לפי סעיפים 333, 335(א)(2)+(1) וסעיף 499(א)(1) לחוק. לאחר שהמתלון העליב את אחותם של המערערים 1 ו-2 הם הצטיידו בסכינים ודקרו אותו 3 דקירות כל אחד ואילו המערער 3 דקר אותו דקירה אחת. המתלון נדקר בחזהו, בבטנו, ברכו ובעכוזו. המערער 1, כבן 20 בעל עבר פלילי, הפר תנאי מעצר בית והורשע בנוסף בעבירת הפרת הוראה חוקית.

מתחם הענישה שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא, נע בין 18 חודשים ל-4 שנות מאסר, כאשר על המערערים הושתו (בהתאמה) עונשים של 43, 40 ו-34 חודשי מאסר בפועל (המדרג נובע מנסיבותיהם האישיות

ומקיומו או העדרו של עבר פלילי, 12 חודשי מאסר מותנים ופיצוי למתלון בסך 4,000 ₪ כל אחד. בית המשפט העליון מצא את מתחם הענישה ואת העונשים שהוטלו כסבירים בנסיבות העניין, ודחה את הערעור.

ב. ת"פ 16664-09-14 **מדינת ישראל נ' אבטה**- הנאשם, צעיר כבן 20 ובעל תסקיר חיובי בעיקרו, הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה על פי סעיף 333, 335(א)(1) וסעיף 186(א) לחוק. המתלון ושניים מחבריו שהו במועדון ביליארד בראשל"צ, בשלב מסוים התפתח וויכוח בין חבריו של המתלון לבין חברו של הנאשם. בעקבות כך יצאו מחוץ למועדון והחלה קטטה. הנאשם הוציא מבגדיו סכין, רץ לעבר המתלון ודקר אותו דקירה אחת בבטנו. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלון פצע דקירה בבטנו והוא אושפז בביה"ח. הנאשם עלה בגיל 8 עם משפחתו מאתיופיה, הוריו התגרשו בשל מצב רפואי קשה של האם והאב אינו בקשר עם המשפחה. בעברו הרשעה קודמת של פציעה באמצעות סכין. בהתחשב בהיותו "בגיר-צעיר" הוחלט כי מתחם העונש ההולם הראוי במקרה דנן נע בין 15-48 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ 20198-10-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**- הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333+335(א)(1) לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק. הנאשם הגיע בשעות הבוקר לביתו של המתלון (גיסו) ואיים עליו ועל בני ביתו. בהמשך נטל מטאטא והחל לתקוף באמצעותו את המתלון. המתלון הדף את הנאשם באמצעות אגרופים, ואז הוציא הנאשם סכין ודקר את המתלון בבטנו. נפסק, כי "אחת המטרות המרכזיות של הענישה הפלילית היא כאמור הרתעת עבריינים בכוח למען "יראו ויראו", וכי" תופעה של "סכינאות" יש להדביר". נקבע מתחם שנע בין 18 חודשים ל-4 שנים, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם הוטל עליו מאסר לתקופה של 42 חודשים, מתוכם 36 חודשים בפועל. ערעורו של הנאשם נדחה (ע"פ 7920/15).

8. ב"כ הנאשם הדגיש כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שבית המשפט יצפה בסרטון מצלמת האבטחה שתיעד את האירוע, וטען שהסכסוך החל עקב גניבת הטלפון. בעל הטלפון לא התקשר למשטרה אלא משך את הנאשם בצווארו למספרה, דרש ממנו לרוקן את תכולת כיסיו ונטל ממנו את רכשו. המתלון הוא שהחליט להתערב בוויכוח ודחף את הנאשם אל מחוץ למספרה. אומנם הנאשם הצטייד מבעוד מועד בסכין, אך המתלון הוא שהפעיל אלמנטים כוחניים, הטיח את הנאשם לעבר מכסה המנוע. בשלב זה המתלון התרחק והנאשם צריך היה לקום וללכת, אולם שלף סכין. גם בשלב זה המתלון 'הדף' אותו בכך שבעט בו שלוש בעיטות וחבט בפניו. דקירתו על ידי הנאשם נעשתה בהמשך למאבק שהתנהל ביניהם, עת הנאשם חש פגוע, מושפל וחסר אונים. ביחס לפציעתו של המתלון נטען, כי למתלון אובחנה ציסטה בכבד אשר יתכן ותרמה למיחושיו. על כן, נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, הנאשם מגיע מרקע קשה, התייתם מאמו בגיל 5, ומגיל 15 גדל במסגרות חוץ ביתיות. הדבר היחיד שפועל לחובתו הוא עברו הפלילי. הנאשם הודה והביע חרטה, ולכן על ביהמ"ש הנכבד למקם אותו בשליש התחתון של המתחם.

כתימוכין לעתירתו הפנה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 5200/16 **חליל כבוב נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, בגין דקירת המתלונן בצווארו עקב סכסוך. בית המשפט העליון אישר את מתחם הענישה שנקבע, שנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, ואת עונשו של המערער, שהועמד על 24 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להודאת המערער, לגילו הצעיר, להיעדר עבר פלילי ולסיכויי השיקום שהוערכו על ידי שירות המבחן כטובים.

ב. ע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' סעדיה אברמוב** - בעקבות ויכוח שבר המשיב, בעל עבר פלילי משמעותי אשר ריצה עונשי מאסר, כוס זכויות ודקר באמצעות השבר את המתלונן בצווארו. למתלונן נגרם דימום משמעותי והוא נותח לתפירת הפצע.

נקבע, כי המעשה הוא חמור ומלמד על אישיות אימפולסיבית וחסרת עכבות, כי הדקירה עלולה היתה להביא למות המתלונן, ועל כן נדרשת ענישה משמעותית. לנוכח מצבו הנפשי, אישיותו האנטי סוציאלית, התמכרותו ומעורבותו בפלילים נקבע כי גובר השיקול של הרחקתו מהציבור כדי להגן על שלום הציבור. עונשו של המשיב הועמד על ידי בית המשפט העליון על 30 חודשי מאסר, ועונש מאסר מותנה בן 10 חודשים הופעל במצטבר לעונש זה.

ג. תפ"ח 4975-07-16 **מדינת ישראל נ' נסראללה** - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק), איומים (סעיף 192 לחוק), ושיבוש מהלכי משפט (סעיף 244 לחוק). בעקבות סכסוך עם בני משפחתו החלו ביניהם לבין הנאשם חילופי דברים וקללות. בשלב מסוים איים הנאשם על אחד מהם כי יהפוך אותם לחול, ובני משפחתו פגעו בבנו הקטין של הנאשם וגרמו לו שבר וחתך בארובת העין, שלף הנאשם סכין באורך 40 ס"מ בה הצטייד מבעוד מועד, ודקר שניים מבני משפחתו - אחד מהם דקירה אחת בבטנו ואת השני 4 דקירות בחזהו ובבטנו. נפסק כי "בנסיבות שלפנינו יש לראות חומרה יתרה - גם בהצטיידות המוקדמת של הנאשם בסכין טרם ניגש לזירת האירוע; בעובדה שדקר שני בני אדם; במספר הדקירות; במיקום הדקירות, פלג גוף עליון; ובנזקים החמורים שנגרמו, אשפוז וניתוח". "במדרג התקיפות בסכין - אין מדובר בתקיפה יזומה, אלא בתקיפה "תגובתית" תוך כדי קטטה, ולכן אין היא ניצבת בראש סולם החומרה של תקיפות הסכין". על-כן המתחם הראוי הינו 24-52 חודשי מאסר, כשהעונש נקבע ל-39 חודשי מאסר ועונשים נוספים.

דין והכרעה

מעשה העבירה ומתחם העונש ההולם

9. ככלל, כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, מהווה את המסכת העובדתית לפיה על ביהמ"ש לדון. בעניינו, הוסכם על הצדדים כי העולה מסרטון מצלמות האבטחה יצטרף למסכת עובדתית זו.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שהנאשם גנב את הטלפון הנייד של אבי, ובהמשך חזר למספרה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וסרב להשיב לאבי את הטלפון הנייד שלו (שלא היה עוד ברשותו). אבי מצדו לא הזעיק למקום את

המשטרה, אלא דרש לקבל מהנאשם את חפציו, על מנת לאלץ אותו להחזיר לו את הטלפון הנייד שלו. בשלב זה התערב אף המתלון באירוע והסביר לנאשם שעליו להשיב את הטלפון הנייד לבעליו.

הנאשם עזב את המקום, הצטייד בסכין וחזר למספרה פעם נוספת.

הנאשם הטריד את המתלון מילולית, ובתגובה הפעיל המתלון כוח פיסי כלפי הנאשם, והדף אותו לעבר מכסה מנוע של מכונית חונה. לאחר מכן החל להתרחק ממנו. בשלב זה צריך היה האירוע להסתיים, אולם הנאשם שלף מכיס מכנסיו את הסכין בה הצטייד מבעוד מועד והתקרב למתלון. על רקע מעשיו אלה התפתח שוב מאבק בין השניים, כאשר הנאשם נופף בסכין לעבר המתלון, והמתלון נסוג לאחור, ניסה לדחוף את הנאשם ולבעוט בו הרחק ממנו, עד שלבסוף הצליח הנאשם לדקור את המתלון בחזה בצד שמאל ובידו, ולאחר מכן השליך את הסכין.

השתלשלות האירועים התרחשה על רקע גניבת הטלפון, וכחלק מאירוע אחד, ועל כן מצאתי להתייחס לאירועים כאל "מעשה עבירה" אחד.

מהעובדות המפורטות לעיל עולה מחד כי בשעת גניבת הטלפון היה הנאשם פיקח וער למעשיו, ולאחר שאבי נטל את חפציו הלך הנאשם והצטייד במכוון בסכין, בה עשה לבסוף שימוש לא פרופורציונלי כלפי המתלון, עת הלה ביקש להתרחק ממנו. אם לא די בכך, לאחר מעשיו ניסה הנאשם להיפטר מהסכין. מאידך, לא ניתן להתעלם מכך שאבי נטל חפצים השייכים לנאשם על מנת לאלצו להשיב לו את מכשיר הטלפון הנייד, ומכך שבחלקו הראשון של האירוע הגיב המתלון לפרובוקציות של הנאשם באופן פיסי.

הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם הינם זכות המתלון לשלמות גופו ולביטחונו, כמו גם זכות הקניין.

10. בע"פ 6971/13 **אוסר עמרן ו-2 אח' נ' מדינת ישראל** ציין כבוד השופט שהם כך:

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה...הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ונעיצתם, פעם אחר פעם, באבריו החיוניים של המתלון, מעוררת חלחלה ומעידה על מסוכנותם הרבה של המערערים, ועל חוסר מורא מפני החוק. בנסיבות חמורות אלה, דומה כי מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט קמא, הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר, הינו מתחם סביר ואין בידינו לקבל את הטענה כי מדובר במתחם שגוי או ברף תחתון גבוה מדי, כפי שנטען על-ידי בא כוחם של המערערים.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יפים דברי השופט א' רובינשטיין בע"פ 8597/07 **זועבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.1.2008):

"אכן, ניתן למצוא פסיקה מגוונים שונים בעבירות דקירה, והדבר מעוגן בנסיבות המקרה, בחומרת הפגיעה, בגילו ובעברו של הנאשם וכיוצא באלה... אחידות של ממש אינה אפשרית כמובן, שהרי אין תיק דומה למשנהו. ואולם, יש בסופו של יום מגמה ברורה בפסיקתו של בית משפט זה, והיא נובעת מצרכי הזמן והמקום: לתרום אותה תרומה שיכול בית המשפט להרים למאבק בתופעת הסכינאות, מעין מכת 'מדינה', על ידי יחס מחמיר... סכין היא נשק קר השווה לכל נפש, המצוי בכל מטבח, וככל שייחם המזג כך יונף הנשק הקר, בקלות ובקלות דעת" (שם, בפסקה יא, וראו גם, ע"פ 860/09 **שנדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.11.2009); ע"פ 7104/06 **שרבאתי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.5.2007)).

11. בע"פ 7549/15 **אלירן פחימה נ' מדינת ישראל** - האירוע התרחש בתחנת דלק, כאשר בין הצדדים לא הייתה היכרות מוקדמת. החלו חילופי דברים, המתלונן יצא לכיוון המשאית בה הגיע, הצטייד בסכין יפני ששם בכיסו וחזר בחזרה לחנות. הקטטה התפתחה ובמהלכה חתך המערער באמצעות הסכין היפני את המתלונן חתף עמוק לאורך פניו. בית המשפט אמר כי "התנהגותו של המערער אשר יזם קטטה כשהוא נושא סכין, ואף גרם באמצעותו לחבלה חמורה, מחייבת לקבוע מתחם ענישה שצדו התחתון הוא מאסר בפועל לא קצר.. יחד עם זאת, במצב שיש בו היבטים של הגנה עצמית, אין לקבוע מתחם המתאים דרך כלל לשילוב של סכינאות וחבלה חמורה". ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם למערער הוא בין 15 ל-45 חודשי מאסר בפועל.

12. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את מעשה העבירה, שתחילתו כזכור בגניבת טלפון נייד, וסופו בעשיית שימוש בנשק קר, את הערכים המוגנים שנפגעו, מידת האלימות שננקטה ואת הפגיעה במתלונן כפי שזו מתוארת בכתב האישום, ובכלל זה את חלקו של המתלונן בליבוי יצרו של הנאשם. אעיר, כי בכל הנוגע למצבו של המתלונן כיום, כנטען בעדותו לפני, לקחתי בחשבון את טענת ב"כ הנאשם ולפיה יתכן שמצב זה מושפע בחלקו מבעיות פיסיות נוספות שאובחנו אצל המתלונן ואינו בהכרח תוצאה ישירה של האירוע. בשים לב לאלה ולרמת הענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל.

קביעת העונש במתחם

13. בבחינת מיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר ואת נסיבות חייו הקשות. אחותו של הנאשם העידה שאימם נפטרה כשהנאשם היה בן 4, ומאז התדרדר מצבו. מגיל צעיר דאג הנאשם לעצמו ולא קיבל כתף תומכת מאביו. ברקע אלה, הזכירה אחותו את בעיית השתייה של הנאשם, אשר לאחר צריכת אלכוהול הופך למתוסכל ואלים כלפי הסביבה. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו והבעת החרטה.

מנגד, יש להתחשב בכך שלנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות, בגין אף ריצה עונשי מאסר ובכך שבמסגרת מעצרו לא השתלב בקבוצה טיפולית שתאפשר לו להשתקם.

14. לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו 7.7.17.

ב. הנני מפעילה את המאסר המותנה בן 5 חודשי מאסר מת"פ (שלום ראשל"צ) 4065/09 אשר ירוצו באופן מצטבר לעונש זה. בסך הכל ירצה הנאשם 45 חודשי מאסר מיום 7.7.17.

ג. 12 חודשי מאסר מותנים, והתנאי שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר מותנים, והתנאי שלא יעבור במשך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 3,500 ₪ למתלונן.

שב"ס מתבקש לעשות ככל יכולתו על מנת לשבץ את הנאשם בקבוצה טיפולית המתאימה לצרכיו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שרה טל ב"כ הנאשם עו"ד גיא עין צבי והנאשם אשר הובא על ידי שב"ס.